

La nova àrea de Barcelona emergeix com el contrapès de Madrid

▶ **La capital catalana recupera la paritat existent amb l'espanyola fins al 1954**

De fet, ja hi era. Amagada i fragmentada. Els més voluntariosos l'han anat rescatant, en els últims 22 anys, amb mil noms. Així, s'ha parlat de la Barcelona real, la conurbació, de l'àrea metropolitana. Si el Govern es decideix aquest mes a aprovar el projecte de llei que té a sobre de la taula –cosa que no està gens clara, ja que a l'anar la llei metropolitana en comandita amb la nova ordenació territorial en vegueries el debat s'ha agrit– naixerà una nova Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), en majúscules. Les xifres d'aquesta nova Barcelona la converteixen en la gran capital del Mediterrani i en el contrapès estadístic i urbà a la capital d'Espanya.

Madrid compta amb 606 quilòmetres quadrats i 3,21 milions d'habitants, pels 636 de l'AMB i els seus 3,19 milions. Amb les seves respectives regions metropolitanes, les xifres de població arriben als 6 i als 5,4 milions, respectivament.

De fet, en la primera dècada del segle XXI es restableix una igualtat que va ser una constant fins a mitjans del segle passat. Per exemple, la capital catalana va arribar al 1930 amb poc més d'un milió d'habitants, mentre que Madrid es quedava a unes desenes de milers. El 1940, totes dues se situaven al voltant dels 1,1 milions.

Va ser llavors quan el govern va decidir l'annexió, entre el 5 de juny de 1948 i el 31 de juliol de 1954, de 13 municipis que van multiplicar per 10 el terme municipal i van afegir 300.000 habitants al cens, just abans que es produïssin les grans onades migratòries des del sud cap a les dues capitals. Com a anècdota és interessant explicar que l'estadi Santiago Bernabéu, inaugurat el 1947 com a Nuevo Chamartín, no era a Madrid. I no en formaria part fins al 1949.

13 POBLES // Els 13 pobles annexionats –Aravaca, Barajas, Canillas, Canillejas, Chamartín de la Rosa, Fuencarral, Hortaleza, El Pardo, Vallecas, Vicálvaro, Villaverde, Carabanchel Alto i Carabanchel Bajo– van donar a la ciutat un aspecte esqueixat, amb grans espais buits entre nuclis. De fet, Madrid ha trigat 50 anys més a omplir aquests buits urbans amb nous barris. I encara avui, alguns d'aquests nuclis segueixen separats de la resta de la taca urbana, com és el cas d'Aravaca i Vicálvaro.

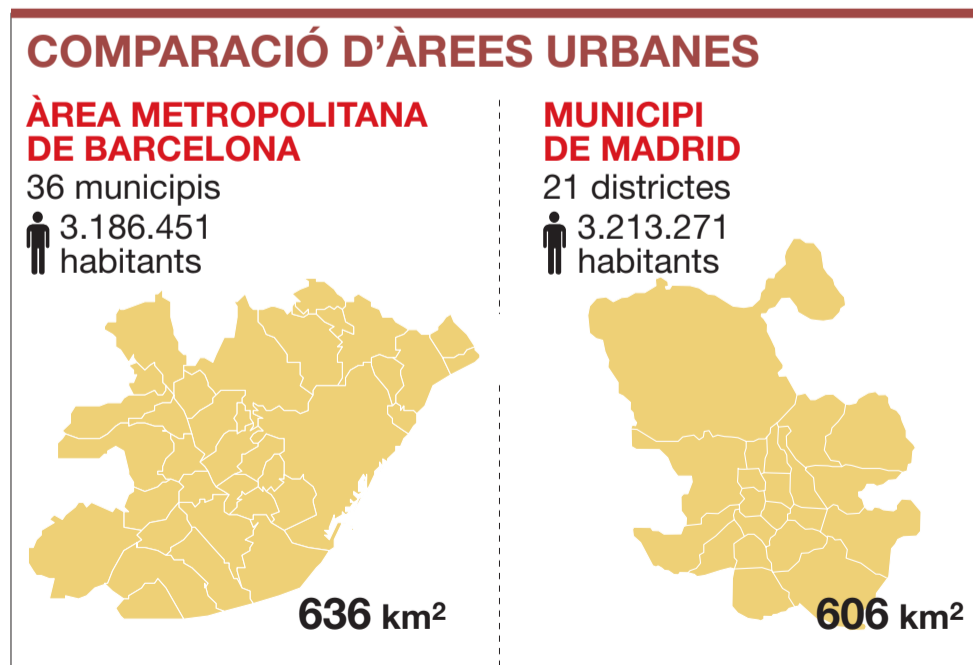
Barcelona segueix amb la mateixa extensió, més o menys, que el 1921, quan s'hi va annexionar Sarrià. Les poblacions del seu voltant han anat creixent i han escam-

▶▶ L'avinguda Diagonal, en el seu tram del districte de Sant Martí, amb la torre Agbar de fons, fa una setmana.

▶▶ Els gratacels de l'antiga ciutat esportiva del Reial Madrid, al districte de Chamartín, fa uns mesos.

EL PERIÓDICO

pat la taca urbana més enllà dels dos rius i de Collserola.

Madrid s'organitza en 21 districtes i les seves 10 àrees més poblades assoleixen els 1,93 milions de persones. Els 10 districtes més po-

pulosos de l'AMB (vuit del municipi de Barcelona més l'Hospitalet i Badalona) sumen 1,87 milions. El districte més poblat de les dues ciutats és l'Eixample, que amb 262.485 habitants avantatja en menys de

5.000 la Latina madrilenya.

Després de 30 anys d'ajuntaments democràtics, l'annexió de poblacions a Barcelona sembla fora de lloc, segons diverses veus consultades, perquè la identificació dels ciutadans amb el seu municipi està més que arrelada. Una altra cosa és el sentit pràctic que, 22 anys després de la pugna Pujol-Maragall, sembla imposar-se. Així, segons va reconèixer un alcalde metropolità, gelós com el que més de la idiosincràsia de la seva localitat, quan va a l'estranger a vendre les virtuts del seu territori no dubta a impulsar la marca Barcelona i es presenta com una àrea que està a poc més de 13 quilòmetres del centre de la capital catalana.

També s'ha de dir que l'annexió dels anys 50 no ha acabat tampoc amb la personalitat dels districtes madrilenys. L'orgull dels habitants de Vallecas, de Carabanchel i d'Hortaleza és àmpliament conegut a tot Espanya. ≡